

Uit de geschriften van Theo Gunkel*

Het grote gebod is ons allen
als levensdoel en levenstaak
bij het doopsel meegegeven.
Het oudtestamentische gebod van de liefde
krijgt in het evangelie van Johannes
een nieuwe intensiteit:
het is het testament van de scheidende Heer.
Het nakomen ervan
is het kenmerk van de leerlingen;
daarin ligt de keuze
tussen licht en duisternis,
tussen leven en dood.
Dit gebod is wat de voortreffelijkheid ervan betreft,
anders dan alles wat ons verder nog
aan eisen en voorschriften gegeven is,
zoals het hooglied van de liefde
in de eerste brief aan de Korintiërs duidelijk maakt.

Dit te verkondigen
is de meest urgente opdracht,
want hier voltrekt zich het fatale verval.
Gezien de veelvormigheid van het leven
en de veranderingen in kerk en wereld
vraagt dit gebod telkens weer
om een nieuwe verklaring en toepassing.
Steeds weer moet de misleiding
door het zogenaamde 'verstand' en de zelfzucht
ontmaskerd worden.
Christelijke heiligheid en ook de zonde
moeten altijd weer aan dit gebod
getoetst en verhelderd worden.

Dit gebod te verkondigen
is echter ook de moeilijkste opdracht.
Het woord liefde
wordt immers zo misbruikt in kerk en samenleving.
Het moet van allerlei misvattingen gezuiverd worden.
Maar het is ook heerlijk erover te spreken,
omdat daarin
een echte blijde boodschap gelegen is,
die beantwoordt aan de menselijke verlangens.

* Theo Gunkel, Das Wort an die Gemeinde, BI, Evangelien. 1972, blz 364 ev (*bij Jh 15, 9-11*)
UITGAVE: WOORD & BEZINNING © Stichting IWVL - Arnhem